

◆ L'HORA NOVA ◆

A tothora, la nostra màxima acció per a abolir la guerra

Tots hem d'esforçar-nos per tal de què l'ambient antifeixista del nostre poble s'afermi i s'estengui arreu. Es una cosa aquesta que no podem negligir-la. Els efectes de la guerra són molt grans i esgarrifosos i res hi ha tan urgent com la seva abolició. Per a fer-la, ens cal que tots els ressorts funcionin perfectament i que el compartament de cadascú de nosaltres respongui a la gravetat del moment actual.

La debilitat d'un govern facilita la disgregació de les multituds antifeixistes i la desobediència de part d'aquestes en allò que disposa un govern, cau, en definitiva, per perjudicar-les, damunt d'elles. En un país que es visqui en el seu si una guerra civil com la nostra, i un dels seus bàndols, per més que sigui superior en combatents i armes que l'altre, no pot contenir la seva disgregació, és fàcil endevinar quin serà el derrotat i quin el vencedor. No es pot lluitar sense comptar amb un exèrcit compacte i unit, posseït de gran moral i només menat per un objectiu únic.

A Espanya res ens precisa més que acabar amb la guerra que sostenim. Aquesta és una afirmació que s'ha dit i repetit centenars de vegades. I mentrestant, hom veu sovintment nombroses accions partidistes i dictatorials que no fan altra cosa que ajudar indirectament a l'enemic, sempre atent a tots els actes que realitzem a la reraguarda, per a fer públics i exagerar, si cal, aquells que desdiuen del tot del concepte real i veritable de l'antifeixisme.

Hi ha guerra al nostre poble i per aquesta tot s'ha de deixar. Hem de tenir en compte que si s'allargassa, tindrem, encara que arribem a guanyar-la, una pèrdua incalculable en rebre un cop quasibé mortal la nostra economia. Així situats, formaríem, tots junts, un país pobre i dèbil que no podríem tornar-lo al seu nivell normal fins passats una sèrie d'anys de treballs ininterromputs.

No la vol ningú aquesta prespectiva d'un demà. Es massa fosca i trista. Comporta massa sacrificis i privacions. Es desitja, això sí, un futur feliç curull de treball i benestar. Un futur que és possible crear avui, si tots complim exactament la nostra missió. Si tots sabem donar-nos

compte del que representa per a l'esdevenidor, per als nostres fills i per als que vindran, aquesta obra vastíssima que de mica en mica anem portant a terme malgrat els obstacles que posats pels incontrolats i desobedients trobem en el camí de la nostra fita.

Molt poden fer per això que propugnem els Governos antifeixistes constituïts a Espanya. Des del seu si, hom té ressorts molt eficaços. L'internacional, per exemple,—potser el més eficaç—només és possible poder-lo fer funcionar, per ara, des dels organismes governamentals. Altres n'hi han que des d'aquests llocs influeixen poderosament en l'obra que ens és comuna a tots nosaltres. Aquests fets són prou clars perquè hom s'adoni de la necessitat imperiosa d'atendre totes les disposicions que dels mateixos emanin.

Amb accions plenes de govern, o sigui amb la força totalitària de les disposicions dels organismes rectors dels nostres pobles i amb l'obediència de les masses antifeixistes, la tasca profitosa que podem portar a terme en un període ben curt, pot arribar a tenir la categoria de gegantina i humana. Després, el temps resta per a canalitzar tot el que indubtablement sorgeix un cop acabada la guerra i iniciada la transformació social del país.

Un endavant coratjós i una promesa de fidelitat inescrutable ha d'ésser el mòbil que ens ha de guiar a partir d'aquest instant. A la lluita tots, sense desertar ni defallir. Els desacords entre partits o organitzacions, no han d'existir ara. Temps hi haurà més enllà per escatir-los. Avui, a treballar des del lloc que sigui. La guerra és el més apremiant, el més viu i el més sentit; el que va al davant de tot.

Recordem-nos en. No volgum repetir els errors de l'ahir. Costen massa cars i són massa sensibles. L'experiència ha de surar perquè puguin ésser superats els entrebancs comprensibles que s'originen arreu, a les avançades i a la reraguarda. No malgastem energies en altra cosa que no sigui el positiu i el que ens ensenyen. Més endavant, finida ja la guerra, podrem parlar i àdhuc treballar per fer estable el nou ordre social que ens hauran facilitat els feixistes.

J. C. R.